

nøielse at tiltræde et Forslag, der gaar ud paa af afhjælpe et virkelig tilstedeværende Onde ved Esbjerg med Hensyn til Forsendelsen af Kæog. — Jeg gaar nu over til Forslagene under Nr. 198—202. Naar Udvalget under Nr. 198 foreslaar den Sum, der er forlangt til Udvidelse af Fredericia Jernbanestation, negtet, saa tror jeg at turde sige, at det ikke just er af den Grund, at man finder nogen Anledning til ikke at foretage denne Forandring. Jeg tror, at Udvalget mener, at det er en Foranstaltning, der i den nærmeste Fremtid maa optages til Overveielse; men det mener, at man under de nuværende Forhold, da Trafikken er i betydelig Aftagen, og som Følge deraf Netoudbyttet betydelig forringet, ved Overveielsen af disse Forhold bør være noget forsigtig i finantsiel Henseende med, hvad man bevilger. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 199 angaaende et forlangt Beløb af 86,000 Kr. til Udvidelse af Aalborg Jernbanestation erkjender man, at, forsaavidt denne Foranstaltning vedrører Anlæget af nye Spor, tør Udvalget ikke fraraade den dertil fornødne Bevilling. Udvalget tror endvidere, at det ogsaa er muligt, at adskillige af de andre forskjellige Foranstaltninger, som nævnes, kunne vise sig at være fornødne i Forbindelse med denne Foranstaltning; men der er nævnt en hel Række af Foranstaltninger, Byggeforetager og Dæslige, som skulle træffes i Forbindelse dermed, uden at, efter Udvalgets Mening, Nødvendigheden deraf er saaledes godtgjort, at man har troet, ialtsald paa det nuværende Trin af Forhandlingerne, at burde tilraade Bevilgelsen af hele Beløbet, og da man ikke har haft Veiledning til at skjelne bestemt imellem, hvad man af Beløbet saaledes troede at kunne udstyre og kunne medtage, saa har man skjønsvis efter disse Antydninger, jeg her har nævnt, troet at kunne nedlægge Beløbet ved denne Behandling med 36,000 Kr., under Forbehold af nærmere Korrektion senere hen. Det er, som de Herrer vide, af Hensyn til den nye Bro og Jernbanetogenes Forskættelse over den uden Standsning, at adskillige Foranstaltninger ved Aalborg Station ere ansete nødvendige. Det er derfor naturligt, at der kommer lidt stærkere Fordringer paa engang, end der ellers vilde komme, og Udvalget har erklæret sig villigt til at gaar ind paa de i den Henseende nødvendige Forholdsregler. Dette ligger i Forslaget under Nr. 199. — Forslaget under Nr. 200 maa jeg antage som bortfalden paa Grund af Afstemningen om Endringsforslag Nr. 13 til § 6. Det er angaaende Andel i Udgifterne til en Postbygning i Horsens. Forslag under Nr. 201 angaar, som det vil ses af de nye Anmærkninger, en af Indenrigsministeren forlangt Bevilling til Bolig for to Lokomotivførere, een i Aarhus og een i Esbjerg. Man har anført, at ifølge det nye Lønningsreglement er der tilfikkret disse Mænd Fribolig, og da man

ingen Bolig har til dem, har man troet at burde opføre en ny Bolig. Udvalget har imidlertid troet, at det kunde være for vidt at slaa ind paa den Vej at ville opføre Embedsbolig til Jernbanebetjente, og vi mene derfor, naar et saadant Forlangende foreligger, at vi bør være forsigtige. Vi kunne ikke antage det for ugjærligt hverken i Esbjerg eller i Aarhus, at disse Mænd kunne faae Bolig paa et for deres Virksomhed overhovedet passende Sted. Vi foreslaa derfor dette Beløb negtet. Maatte jeg for mit personlige Vedkommende dertil sige den Bemærkning, som jeg efter en næiere Overveielse af Sagen finder mig foranlediget til, at, naar saadanne Forslag komme til os, paaberaabende sig et Lønningsreglement som Grund, da ligger det nær at erindre om, at dette Lønningsreglement er en administrativ Foranstaltning, og at den overveieende Anskuelse her vistnok er, at, forsaavidt det skulde have nogen særlig forpligtende Karakter, navnlig da i et Forhold som dette, burde det iforveien have været billiget af Rigsbanken. Jeg beder bemærket, at jeg siger dette udtryffeligt paa min personlige Konto, fordi der jo kan være forskellige Meninger desangaaende i Udvalget — det har ikke været specielt forhandlet der — og man veed, at der lidt har været Uenighed mellem den ærede Minister og hans Tilhængere paa den ene Side og os, der staa paa et andet Standpunkt her i Thinget om Grendsen for Administrationens Competence i saadanne Forhold. Nu haaber jeg imidlertid, at det skal lykkes det Udvalg, som behandler Løven om Bestyrelsen af Jernbanerne, at faae ordnet dette Forhold saaledes, at det derefter vil blive klart, hvad der forterer under Bevillings- og Lovgivningsmagten, og hvad der er overladt Administrationen under sædvanlig Kontrol naturligvis af Bevillingsmyndigheden. — Forslaget under Nr. 202 angaar et nyt Kabel i Store-Belt. Det er et meget betydeligt Beløb, der forlanges til Anlæget af dette Kabel, nemlig over 123,000 Kr., og da man dog ikke kan sige Noget om, at det er paatrængende nødvendigt, turde der være saa meget mere Grund til at spare denne Udgift, som maaske kan undgaaes i flere Aar, paa en Tid, da Telegrafvesenets Budget jo staaar forholdsvis lidet gunstig. — Jeg har endnu tilbage at omtale Forslaget under Nr. 204, der angaar en Bro over Seberfund, og jeg skal her paa det sædvanlige eller da omtrent det sædvanlige Flertals Begne anbefale, at der under Kontoen om et Laan til Ribe Kommune paa 60,000 Kr. som et Bidrag til Anlæget af en Bro over Seberfund tilføie: „dog under Forudsætning af, at Paaagen over den paaenkte Bro over Seberfund bliver fri“. Det er nemlig oplyst, at man vil bygge denne Bro paa Betingelse af, at der skal fordrøes Bropenge, hvoraf imidlertid, det kan man jo sige sig selv, de 33 pCt. ville medgaa til Omkostninger for at flaffe disse Bropenge tilveie. Hele dette System med